

РЕШЕНИЕ

№ 3426

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
като разгледа докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Административно наказателно дело № 20231110207503 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба срещу Наказателно постановление /НП/ № Р-10-98/16.05.2023 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя Застрахователно дружество /ЗД/ „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, на основание чл. 83, чл. 53, чл. 27 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, чл. 16, ал. 1, т. 19 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, вр. чл. 648, ал. 1 от Кодекса за застраховане /КЗ/, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 4000 /четири хиляди / лева за нарушение на чл. 412, ал. 3 от КЗ.

В жалбата срещу НП се твърди, че същото е неправилно и незаконосъобразно, поради което жалбоподателят моли то да бъде отменено. Оспорва да е налице повторност на нарушението. Счита, че датата на нарушението не е посочена правилно. Прави оплаквания, че наложената санкция е несъразмерно тежка, както и че са налице предпоставките нарушението а се квалифицира като маловажен случай.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрисконсулт Х., която пледира за потвърждаване на НП. Претендира разности.

СЪДЪТ след като прецени изложените твърдения и събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

С Наказателно постановление Р-10-807 от 17.09.2018г. зам.-председател на КФН наложил на дружеството-жалбоподател БУЛ ИНС АД имуществена санкция за извършени административни нарушения на чл.412, ал.3 от КЗ. Наказателното постановление било обжалвано и СРС с решение от 03.05.2020г. същото било потвърдено. С решение на АССГ №6809 от 30.11.2020г. решението на СРС било оставено в сила и НП влязло в сила на

същата дата.

В КФН, управление „Застрахователен надзор“, постъпила жалба, подадена от М.А.С. - представител на HDI Sigorta, с вх. № 91-02-1030 от 05.12.2022 г.

От приложените към жалбата документи било установено, че пред HDI Sigorta е предявена претенция на основание на договор за имуществена застраховка „Каско“, във връзка с която е било изплатено обезщетение на застрахованото лице. Впоследствие, М.А.С. - в качеството си на представител на HDI Sigorta, е предявил пред „ЗД БУЛ ИНС“ АД - застраховател на виновния за пътнотранспортното произшествие (ПТП) водач, регресна претенция на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, но липсвало плащане от страна на ЗД БУЛ ИНС АД.

След служебно извършена справка в регистъра на Гаранционния фонд било установено установено от служители на КФН, че във връзка с отговорността на водача на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № СА****СС, виновен за настилото на 30.06.2021г. ПТП, е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/121000879162, с период на застрахователно покритие от 26.03.2021 г. до 25.03.2022 г. След проверка в Единната информационна система за оценка управление и контрол на риска е констатирано, че номерът на претенцията, предявена на основание полица № BG/02/121000879162, е Z022110032433.

По повод посочената жалба, с писма на КФН, изх. № 91-02-1030 от 06.12.2022 г., от 22.12.2022 г., от 11.01.2023 г., от 26.01.2023 г. и от 13.02.2023 г., от „ЗД БУЛ ИНС“ АД са изисквани подробни писмени обяснения по случая, както и заверени преписи от всички документи по регресната претенция. □

Видно от материалите по преписката, пред HDI Sigorta е била предявена претенция по повод настило на територията на Република България застрахователно събитие - ПТП, вследствие на което са причинени увреждания на товарен автомобил „Шмитц“, с турски рег. № 31FG234, и на основание на договор за имуществена застраховка „Каско“, обективиран в полица № 255391042178-6. Виновен за настъпване на ПТП е водач на лек автомобил „Опел Астра“, с рег. № СА****СС, чиято гражданска отговорност е застрахована в „ЗД БУЛ ИНС“ АД.

След изплащането на застрахователно обезщетение по претенцията, предявена на основание на договора за имуществена застраховка „Каско“, на 07.09.2021 г. пред „ЗД БУЛ ИНС“ АД е предявена регресна претенция от М.А.С. - представител на HDI Sigorta. Завеждането на претенцията е удостоверено с № 2110032433 на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/121000879162, с период на застрахователно покритие от 26.03.2021 г. до 25.03.2022 г. включително. На датата на предявяване на регресната претенция (07.09.2021 г.) пред „ЗД БУЛ ИНС“ АД е представен протокол за ПТП.

С писмо от 28.09.2021 г. „ЗД БУЛ ИНС“ АД е изисквало допълнителни доказателства, необходими за определяне основанието и размера на претенцията. По този повод, на 21.10.2021 г. М.А.С. представил изискваните доказателства, като в това число са представени данни за банковата сметка, по която да бъде изплатена сумата, ведно с пълномощно, с което HDI Sigorta е упълномощило М.А.С. да получи плащане по претенцията.

След 21.10.2021 г. от М.А.С. не са били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на регресната претенция, съгласно чл. 412, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ).

С платежно нареждане от 06.12.2022 г., но след изпращане на писмо от страна на КФН до застрахователя, БУЛ ИНС изплатил размера на своето задължение по регресната претенция, в общ размер на 971,88 лв., по банкова сметка на М.А.С..

Въз основа на така констатираните обстоятелства, свидетелят Ш. приел, че

застрахователното дружество е извършило нарушение на чл. 412, ал. 3 КЗ, поради което съставила АУАН за това нарушение.

Препис от АУАН е връчен на представител на жалбоподателя на датата на съставянето му, без в него да са изложени възражения.

Въз основа на АУАН било издадено атакуваното Наказателно постановление /НП/ № Р-10-98/16.05.2023 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя Застрахователно дружество /ЗД/ „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, на основание чл. 83, чл. 53, чл. 27 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, чл. 16, ал. 1, т. 19 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, вр. чл. 648, ал. 1 от Кодекса за застраховане /КЗ/, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 4000 /четири хиляди / лева за нарушение на чл. 412, ал. 3 от КЗ. В което било прието, че нарушението е извършено в условията на повторност.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от приложените по делото доказателствени материали: гласни доказателствени средства, съдържащи се в показанията на разпитания по делото свидетел – Ш., както и събраните по надлежния процесуален ред и приложени по делото писмени доказателства. Съдът кредитира изцяло писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът кредитира показанията на свидетеля по отношение на датата на завеждане на регресната претенция и на произнасяне на застрахователя, което несъмнено се установява и от събраните писмени доказателства. Спор относно фактическите изводи на АНО, които съвпадат с тези на съда, липсва, като основните факти се установяват от представените по делото отговори от страна на БУЛ ИНС АД до КФН.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, в предвидения в ЗАНН срок, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В настоящето производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при съблюдаване на материалния и процесуалния закон.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя и които да обосновават отмяната на последното само на това основание.

АУАН е съставен от оправомощено лице, предвид нормите на чл. 16, ал. 1, т. 18 и т. 23 от ЗКФН във вр. с чл. 647, ал. 1 от КЗ. На основание представената Заповед на Зам. - председателя на КФН № 3-353/28.02.2022 г., Ш. "главен експерт" в дирекция "Застрахователен надзор" е разполагал с компетентност да издаде АУАН. АУАН е бил предявен за запознаване и подписан от надлежно упълномощен представител на

нарушителя, преди изтичането на едногодишен срок от извършване на нарушението, като в 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП. То също е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН, оправомощен съобразно чл. 16, ал. 1, т. 19 и чл. 10, ал. 3 от ЗКФН и чл. 647, ал. 2 от КЗ.

Нарушението е описано достатъчно подробно в АУАН и НП, като обосновано са изложени изводите на актосъставителя и наказващия орган за датата, на която е заведена претенцията по регреса и са представени всички документи относно основанието и размера на претенцията, съответно и за крайния срок за законосъобразно произнасяне по нея.

Съгласно чл. 412, ал. 1 КЗ, "Застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на застрахованото лице срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на лицето, което виновно е причинило вредата на застрахованото имущество, предявява претенцията си срещу този застраховател, като прилага доказателствата, с които разполага, в това число доказателства за удостоверяване на пътнотранспортно произшествие в случаите на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. " А в ал. 2 е предвидена възможността, когато са необходими допълнителни доказателства за установяване на основанието или размера на вредата,.... застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност" да ги поиска в срок до 45 дни от датата на завеждане на претенцията, като за случая се прилага съответно чл. 106, ал. 5 КЗ.

Имуществената санкция на дружеството-жалбоподател е наложена предвид извършено нарушение на разпоредбата на чл. 412, ал. 3 от КЗ, която предвижда, че застрахователят е длъжен да се произнесе по регресната претенция в срок до 30 дни от представянето на всички доказателства като или определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано откаже плащането.

Следователно в този срок, застрахователят следва да направи изрично волеизявление в смисъл да се произнесе по застрахователната претенция като определи и изплати размера на обезщетението или респективно мотивирано да откаже плащането или когато не може да установи напълно размера и основанието на вредите. Предвид факта, че това нарушение се реализира само чрез простия факт на бездействие от страна на застрахователя, т. е. е формално, не е необходимо изследването както на евентуално настъпилите вреди от реализирането му, така и причините за това. В случая следва да се подчертае, че в срок следва не само да бъде определено обезщетението, а и изплатено, съответно да бъде съобщен отказ на застрахования.

В настоящия казус регресната застрахователна претенция е предявена от изплатилия обезщетението по застраховка Автокаско застраховател пред Застрахователно дружество БУЛ ИНС на 07.09.2021 г. На дата 21.10.2021г. от заявителя са представени на застрахователя и всички необходими за удовлетворяване на застрахователната претенция документи по електронна поща, като този вид кореспонденция е допустим с оглед международния характер на претенцията. От документите по делото се установява, че встъпилият в регресиите права застраховател е легитимиран да предяви претенция пред дружеството-жалбоподател като застраховател по "Гражданска отговорност" на автомобила, причинил ПТП.

По делото липсват данни да са изисквани по надлежния за това ред други, допълнителни по смисъла на чл. 106 от КЗ документи от заявителя след визираната по-горе дата. Като се има предвид това обстоятелство се налага единственият възможен извод, че срокът по чл. 412, ал. 3 от КЗ е започнал да тече от 21.10.2021 г. Това означава, че произнасяне на застрахователното дружество е следвало да бъде обективизирано в един от двата посочени в чл. 412, ал. 3 от КЗ варианта (плащане или отказ) до 22.11.2021 г. (първи присъствен ден след 20.11.2021г.) включително. Видно от приложените по делото доказателства, едва на 06.12.2022 г. е изплатено дължимото обезщетение, т. е. повече от година след крайния момент, визиран в чл. 412, ал. 3 от КЗ, до който застрахователното

дружество е могло законосъобразно да изпълни това си задължение.

Жалбоподателят - застраховател в случая е санкциониран обективно (вина не следва да бъде доказвана), тъй като нарушителят е юридическо лице, чиято отговорност е безвиновна.

Правилно е определена датата на нарушението, противно на изложеното в жалбата, а именно като денят, следващ крайният срок за произнасяне по претенцията.

Чл. 644, ал. 1 от КЗ е обща разпоредба за налагане на административно наказание, когато е извършено нарушение на норма от КЗ, извън случаите по чл. 635 - 643 от КЗ, в рамките на които са определени конкретни наказания за конкретни нарушения на нормите на кодекса. Разпоредбата предвижда налагане на имуществена санкция за търговските дружества в размер от 1000 лева до 20 000 лева. В случай, че нарушението е повторно се предвижда налагане на имуществена санкция по реда на чл. 644, ал.2 от КЗ, според който текст при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 1000 до 6000 лв., а по ал. 1, т. 2 – от 2000 до 40 000 лв. Съгласно чл.644, ал.1, т.2 от КЗ на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 – 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец

Наложената на жалбоподателя имуществена санкция от 4000 лв. е определена съразмерно на обществената опасност на нарушението - малко над минималния размер и значително под средния. Съдът намира, че наказващият орган е изложил мотиви за налагането на санкция над минимума. Съдът се солидаризира с констатацията на АНО, че забавянето е над една година, съответно, че претенцията по регреса е удовлетворена едва след сезирането на КФН и след получаването на писмо, с които се изискват документи по преписката. Това обстоятелство обуславя и налагането на по-завишена санкция. Отделно от това значително са зачестили и забавянията на този застраховател да не се произнася в срок по предявените претенции. Видно от влязлото в сила НП, обуславящо повторността, наложените с него санкции не са изиграли своята възпираща роля, а жалбоподателят е продължил системно да не зачита срока, посочен в КЗ. За постигане на целите на специалната превенция съдът намира, че наложената санкция в размер на 4000 лева е справедлива и би постигнала целите на чл.12 от ЗАНН. Ето защо, съдът намира, че размерът на наказанието е определен правилно.

Осъществено нарушение е формално и е обективно извършено с неизясняването на застрахователя ЗД „Бул Инс” АД в посочения срок. То се явява и извършено при условията на повторност, което се установява от приложените като доказателства по делото НП № Р-10-807 от 17.09.2018г., влязло в сила на 30.11.2020г., с което на жалбоподателят е наложена имуществена санкция за същото по вид нарушение.

Налице са и предпоставките за квалификацията на нарушението като извършено в условията на повторност съгласно § 1. т. 51 от ДР на КЗ - извършено е в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което на дружеството е наложено наказание за същия вид нарушение. Не е допуснато процесуално нарушение досежно това, че за първи път с наказателното постановление жалбоподателят е бил уведомен, че деянието е извършено при условията на повторност. Данни за наличие или липса на повторност не биха могли да бъдат посочени при установяване на нарушението и съставянето на АУАН. Повторността е категория, относима при определяне на размера на наказанието и подлежи на установяване и преценка от органа, компетентен да наложи наказанието (административнонаказващият орган) в издадения от него властнически акт (наказателното постановление), а не от органа, установяващ нарушението и съставлящ АУАН. В АУАН са описани всички съставомерни признаци на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството – жалбоподател и предвидени в

нормата на чл. 108 ал. 1 КЗ. Ето защо съдът намери, че още със съставяне на АУАН на дружеството – жалбоподател са предявени всички съставомерни признаци на вмененото му нарушение, а въведения едва с НП признак „повторност” е такъв, който касае единствено размера на санкцията, и посочването му едва в наказателното постановление не е от естество да ограничи правото на защита на жалбоподателя.

В съответствие с изискванията на ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, съдът обсъди, но не намери основания за прилагането чл. 28 от ЗАНН като отчете характера и вида обществени отношения, засягането на които е факт чрез извършеното нарушение и че то се явява типично, обичайно. КЗ е нормативен акт, целящ най-вече осигуряване защита интересите на потребителите на застрахователни услуги, но и на правата на застрахователните дружества, встъпили в тези права. Това не би могло да се осъществи по друг начин освен чрез спазване на законоустановените срокове, включително когато те са кратки и са свързани с полагането на по-големи от нормалните усилия от страна на застрахователя. Съдът достигна до извод за немаловажност на нарушението преди всичко въз основа на голямото закъснение при произнасяне по претенцията. Като специализирано дружество – застраховател, БУЛ ИНС АД е било информирано за кратките срокове за произнасяне и е следвало така да организира дейността си, че да не позволява нарушаването на законовите срокове за произнасяне, които несъмнено са установени в полза на потребителя на застрахователната услуга. Съдът не намира, че случаят е представлявал някаква особена фактическа или правна трудност, нито са били налице такива форсмажорни обстоятелства, които да оправдаят забавянето на дружеството за изплащане на обезщетението.

С оглед на всичко изложено, съдът прие, че в случая не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и квалифициране на нарушението като маловажно, поради което НП следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед изхода на делото се явява основателна и претенцията на процесуалния представител на КФН за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на наказващия орган след потвърждаване на обжалваното НП. Съдът намира, че в случая производството не е с особена правна или фактическа сложност и е проведено едно съдебно заседание, поради което и следва да се присъди минималното предвидено възнаграждение в размер на 80 лева.

Поради гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № Р-10-98/16.05.2023 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на застрахователно дружество /ЗД/ „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, на основание чл. 83, чл. 53, чл. 27 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, чл. 16, ал. 1, т. 19 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, вр. чл. 648, ал. 1 от Кодекса за застраховане /КЗ/, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 4000 /четири хиляди / лева за нарушение на чл. 412, ал. 3 от КЗ.

ОСЪЖДА жалбоподателя БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482 **ДА ЗАПЛАТИ** на КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____